

ГИМНАЗИЈАЛЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА И ПРОФЕСОРА ГИМНАЗИЈЕ
САВА ШУМАНОВИЋ У ШИДУ

Школска 2016/2017. година *година XII* број 34

И СВЕТИ САВА,
И САВА ШУМАНОВИЋ
СУ НАС ЗА НАВЕК ЗАДУЖИЛИ!

Наш највећи појединац,
стуб српске културне и моралне
свести, збир је свих нас,
а његово име збирно је
име српског народа.

Ана Марија
Видовић

Представљамо Вам

I-1

**одељењски старешина
Нада Хромиш-Аничих**

1. Јована Бабић
2. Андреа Береш
3. Гордана Ваљевац
4. Александар Ганибеговић
5. Анђела Гићанов
6. Ирена Зечевић
7. Горана Иванишевић
8. Илија Јаћимовић
9. Александра Јовановић
10. Никола Китић
11. Тамара Крстановић
12. Татјана Маливук
13. Александар Марковић
14. Ема Мартиновић
15. Кристина Маџура
16. Драгана Милакара
17. Теодора Миланковић
18. Дејан Мирчећ
19. Јелена Момчиловић
20. Анђела Платиша
21. Милијана Радека
22. Наташа Радошевић
23. Бојана Сакан
24. Анђела Старчевић
25. Аделина Сељаци
26. Александра Танцик
27. Јована Цветић
28. Бојана Цветковић

I-2

**одељењски старешина
Силвија Миличић**

1. Урош Аришић
2. Ивана Бозало
3. Тамара Боројевић
4. Ана Бунтић
5. Теодора Дрча
6. Емилија Ђачанин
7. Милица Ђурић
8. Милош Ждерић
9. Милош Жилић
10. Милана Јешић
11. Емилија Јовановић
12. Милица Кнежевић
13. Кристијан Крижанић
14. Милош Кртинић
15. Милан Марјановић
16. Марко Медић
17. Бранислава Мијатовић
18. Емилија Миљеновић
19. Немања Момчиловић
20. Ђорђе Перић
21. Драган Рађевић
22. Ђорђе Радивојић
23. Јована Радовановић
24. Душанка Старчевић
25. Емилија Степанчевић
26. Невена Стевановић
27. Алекса Субић
28. Милица Томић
29. Саво Чекичевић
30. Бојана Чизмић
31. Мина Шеремет

САДРЖАЈ

Представљамо вам ученике првог разреда	2
„Дух је његов звезда над нашим школама“	4
Лири и палета	6
Вишњићеви дани	8
Дневник догађања	9
Трговина људима	13
Есејо... ..	14
Хуманитарни рад	15
Мелодија матерње речи	16
Светионик-психолошки саветник	18
Наша школа	19
Млади таленти	20

ГИМНАЗИЈАЛАЦ - лист ученика и професора Гимназије
„Сава Шумановић“, Шид
www.gimnazijasid.znanje.info
www.facebook.com/gimnazijasavašumanović

Уредници-ученици:

Невена Радованлија, Даница Бибић,
Рената Петровић, Слађана Рац

Редакција: Гордана Павловић,
Зденко Лазор, Љубица Радишић

Уредник: Гордана Павловић

Штампа: Илијанум, Шид

ученике првог разреда

I-3

одељењски старешина
Милица Новаковић

1. Никола Башић
2. Немања Бибић
3. Драгана Богуновић
4. Андреа Брчкаловић
5. Драгана Влаисављевић
6. Андра Воркапић
7. Лара Дражић
8. Алекса Ђенић
9. Северина Ђурик
10. Богдан Јаношевић
11. Милица Јовановић
12. Јелена Којић
13. Александар Ковинчић
14. Јован Краснић
15. Јелена Крстоношић
16. Јована Кузмић
17. Светлана Лалић
18. Емилија Ловрић
19. Марија Милеуснић
20. Маја Мучаловић
21. Анастасија Огризовић
22. Златица Павловић
23. Маја Сарап
24. Виолета Скакавац
25. Николина Станић
26. Богдан Станковић
27. Јован Стојаковић
28. Ђура Хајдук
29. Милош Шалајић
30. Немања Шумаруна

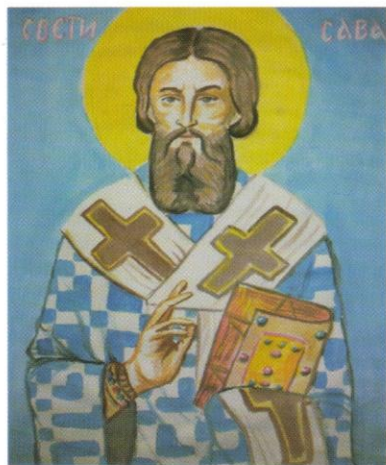
I-4

одељењски старешина
Јармила Петровић

1. Катарина Безбрадица
2. Јелена Бранковић
3. Емилија Валентировић
4. Јована Вечић
5. Никола Вејновић
6. Јована Велентић
7. Анђела Видојевић
8. Невена Вученовић
9. Бранислава Говорчин
10. Нађа Ђукић
11. Жељана Ивошевић
12. Јелена Јаковљевић
13. Јелена Кљајић
14. Срђан Константиновић
15. Милош Ковачевић
16. Ивана Лешић
17. Милица Лујајић
18. Марко Малетић
19. Сениша Нишевић
20. Дејан Новаковић
21. Николина Нунић
22. Теодора Павловић
23. Ана Перишић
24. Милца Петковић
25. Милош Радмиловић
26. Игор Рекић
27. Анђела Симић
28. Вања Станојевић
29. Милица Стојановић
30. Александра Фајфрић
31. Николина Хорњак

„ДУХ ЈЕ ЊЕГОВ ЗВЕЗДА

Анђела Видојевић, I-4

СВЕТОСАВСКА БЕСЕДА

Часни оци, поштовани куме и кумо, гости, ученици и радници Гимназије „Сава Шумановић“.

Поклонимо се вечерас и пољубимо руку која је закрстила земљу српску, подарила јој перо и књигу, славу и трон, помирење и светосавље, љубав и братску слогу.

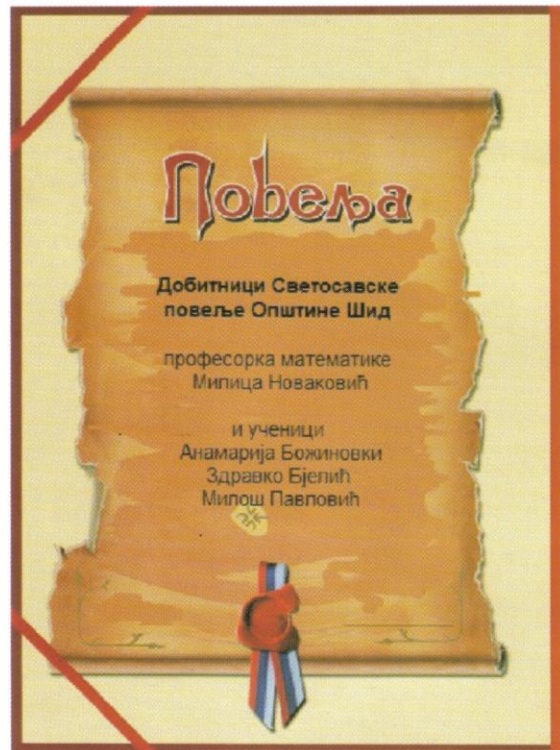
„Био си вођа, првостолник и учитељ пута који води у живот. Када си дошао светитељу Саво, најпре си Твоје отацтво просветио и препородивши га Духом Светим, као дрвета маслинова, засадио си у духовном рају најсветију Твоју децу. Због тога, као равног апостолима и светитељима, поштујући те молимо: моли Христа Бога, да нам дарује велику милост.“

Та нас рука, изданка краљевске лозе Немањића, оца и просветитеља Светог Саве и данас благосиља, ка Господу наша лица и срца окреће.

Горе свеће, титрају кандила и нежна осећања, миришу тамјан и православно праштање. То народ српски слави свог сина и светитеља, то се народ српски клања оцу који над њим вечно бди.

Желим да нам ова свечаност коју су припремили ученици и професори наше школе, буде на духовну корист.

Срећна нам Школска слава Свети Сава.

Молитва Светом Сави

Румено праскозорје
умива Свету Гору
Иза сребрног огледала
стоји дечак
са птицом у очима
дланови му миришу
на смирну
и цветне ливаде
детинства
Преподобни
Отац наш
у срцу носи мудрост
љубав и света словеса
да их принесе Господу
и свом народу српском на дар

Свети Сава је наша вечита прича, никад до краја испричана

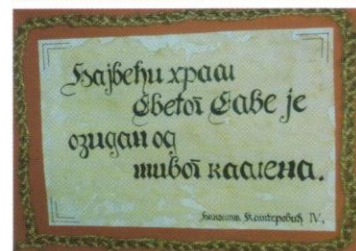
Беше Србија, и беше један отац, и мајка, и беху синови, и међу синовима браћа, а међу браћом он-Растко. Волела су се браћа, волели су мајку, оца, волели живот и своју Србију, но сваки је у себи гајио различито племенито семе.

Године су пролазиле, дан по дан, семена су почела клијати, из једног брата развио се снажни храст, из другог вични бор, а Растко је из свог семена пустио само корење, дубоко, најдубље, свом својом снагом, али корење под слојем оранице нико није видео све док Растко није нестао и иза себе оставио само црни прамен на земљи која га је одхранила. Плакале су очи, јецала су грла, а нису слутила да ће се родити младица српства чија ће крошња од тог бурног трена штитити поколења кроз сва столећа која настоје.

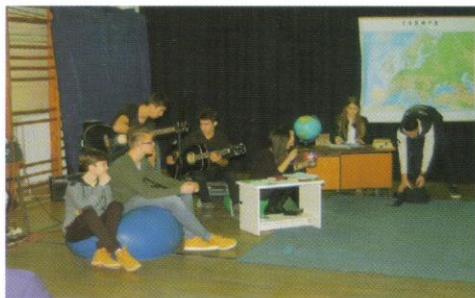
Корак му је био стамен, иако га је чинио испошћеним ногама, негде се осетило да има Растко то корење, да има нешто у тим очима што се не може исказати ни за хиљаду лета, што не могу рећи све речи овога света, осетило се и сада се осети да те очи могу видети оно што ниједне друге не могу нити су икада могле, да предано пазе на све оне које могу обухватити, а колика је њихова ширина рећи ће нам сама вечност.

Волео је Растко да слуша звона са цркве, волео је тај узвишени тон којим су се јављала, волео да јој буде у загрљају, сматрао ју је уточиштем, домом. Да душа има мирис, његова би мирисала на тамјан, на уља из олтару, дух вере био је дубоко у његовим порама, у кожи, у коси, у гласу. Беше Света Гора, и манастири, и црна риза, калуђерска, кројена за племиће царства небеског, и беху монаси и међу њима он - Сава. Веровао је Растко да му је Сава суђен, видео је принц да га круна не краси, осећао је да смисао живота није у владавини, знао је да жели миловати.

Николина Каштеровић, IV-1

НАД НАШИМ ШКОЛАМА“

„Светосавље као вековни путоказ“

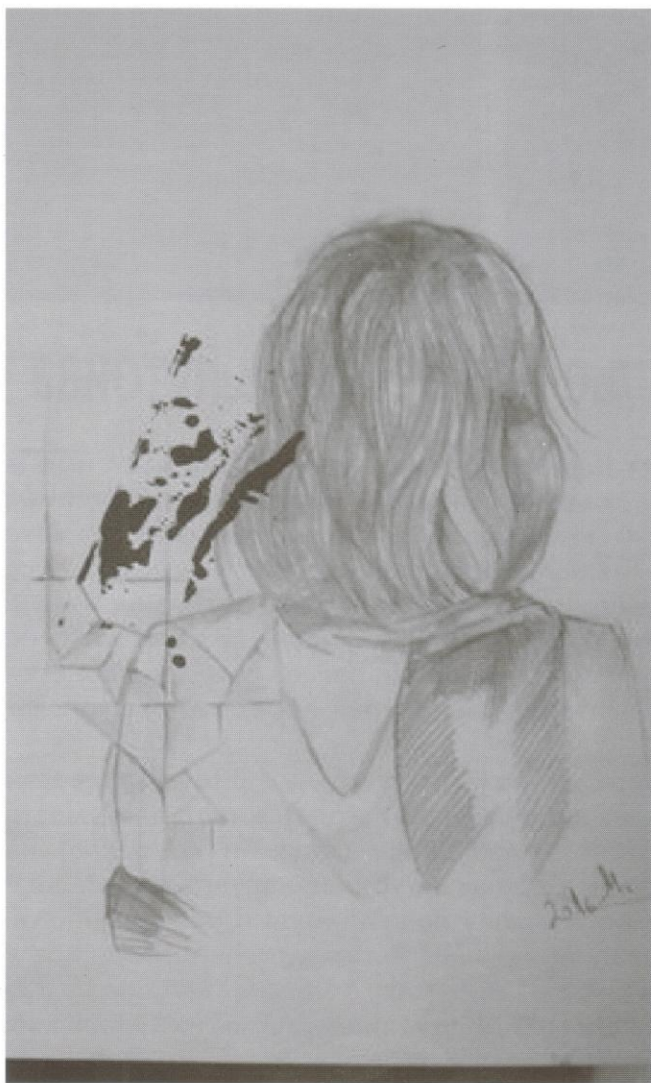
Историја нашег народа попут златних ордена носи имена великана који су допринели њеном уздицању у различитим сферама и временима. Врло опрезно и савесно, из сваке епохе издвоји неколико најбољих да би обогатила колекцију. Како се шире поља друштвеног, културног и научног деловања, тако је све теже изабрати најзаслужније личности, а да се неко не изостави. Иако се шири у недоглед, овакав поредак личности на свом челу поносито носи име првог просветитеља српског Саветог Саве.

Чињенице говоре добро познату причу – био је владарски син и знао је да га на двору очекује лагодан живот. Али, уместо овога утабаног пута, Сава скреће (тада би се рекло) на странпутицу. Оставља раскош, сигурност, напушта родитеље – њихов најмлађи син, њихова највећа нада и нестаје у ноћи. Корача својим младим, нејаким ногама, свечано маршира у ритму свога срца, срца које гори толиком ватром да му осветљава пут, таквим жаром да га хиљаде киша ни мајчинских суза не би могло угасити, таквом страшћу, довољно великом да се одважи да погледа у небеса и обрати се Богу. Он јесте син Стефана Немање, овоземаљског, смртног владара, али ко је тај исти човек наспрам владара небеског? Ко је његова мајка када он зна да је дете божије? Ко су његова браћа, престолонаследници, када су му браћа сав српски род? Ко су његове слуге када је он слуга божји? Кренуо је страшним, трновитим путем, борећи се за свој комад неба и душу. Замонашивши се, предао је свој живот Богу, народу, историји. Иако млад, на мутном небу његова звезда водиља је сијала, и сигуран да зна где иде, једина врста страха коју је имао било је страхопоштовање ка Богу. Био је то само почетак његовог бескрајног путовања...

Нико није ни слично задужио Србе за ту вечност. Шта је био његов овоземаљски живот за ту велност – само кратак бљесак, али такав бљесак да ослепи зло у људима и да их изведе из мрака и ништавила. Бљесак који је покренуо духовну и културну историју нашег народа. Зато се не може рећи да је крај његовог живота, његова смрт, у ствари његов нови живот, јер – он је давно, давно пре тога своју душу предао Богу.

Невена Радованлија, 4-3

ЛИРА И ПАЛЕТА • ЛИРА И ПАЛЕТА

Милица Чизмић, III-2

„Очију твојих да није“

Кажу да су очи огледало душе, поготово када у себи крију пламен љубави, чувају ту посебну драж и исијавају безграничну лепоту, доброћудност и срећу. Заиста, заљубљене очи најлепше милују и грле својом топлотом и нежношћу и само један поглед је довољан да видимо колико воле. Због тога су ми твоје очи најдрагоценије место на свету, када утонем у њихову благост нестаје сва бол, сви проблеми су решиви и све постаје неважно, све осим тих смећких очију, мог малог универзума без којег живот губи смисао и постаје безнадежан.

Сећам се првог погледа, једно хладно пролеће, ти и ја, тренутак који је променио наше живот. Знао си то, али ја нисам схватала, нисам ни слутила да се тог дана родила љубав и да ће ми заувек остати у срцу. Одбијајући сваки твој покушај да ми укажеш на то, да ми даш до знања да између нас није само пријатељство већ нешто много веће и лепше од тога, што се може претворити у праву и искрену љубав, ону која не познаје границе, губила сам те. Моје незнање нас је могло победити, хтео си да одустанеш, занемариш и потиснеш љубав коју си чувао. Али, остао си, зато и јесмо сада ту, због тебе, твоје вере и искрености, ниси ми допустио да нас одбацам и изгубим, вратио си ми наду у праву љубав која траје и не допушта споредним утицајима да смање њену драж и величину. Зато смо потребни обоје јер само заједно можемо да се изборимо за њу. Те твоје очи су ме заробиле и учиниле ме другом особом, неком бољом, осећајнијом, искренијом и зрелијом. Никада нисам знала да је могуће толико волети, научио си ме то. Сваки тренутак са тобом је незабораван, сада су моји снови постали јава и после дуго времена сам уистину срећна. Напокон сам схватила да сам живела у имагинарном свету, тежила за нечим већим, мислила да су неки други бољи за мене и да ће ме они усрећити, не слутивши да баш то за чим сам жудила је све време поред мене и чека да улепша мој свет.

И зато ти се захваљујем, јер тебе и очију твојих да није, не бих знала шта је једина искрена и права љубав, оне су заиста промениле мој универзум и уселиле се у моје срце, заувек. Нека тако остане за данас, за сутра, за многа времена и после нас.

Александра Марковић, 4-2

Доситејеви савети у данашњем времену

Доситеј, први српски интелектуалац који је својим животом и искуствима, нама, будућим поколењима оставио поуке вредне дивљења. Његов живот посвећен је учењу, усавршавању и пожртвованом раду за добробит и просвећење народа.

На први поглед тешка и досадна књига, Живот и прикљученија, из давног 18. века којег се нико и не сећа. Наизглед се много променило од тада, ни слутила нисам колико поуке за тадашње време могу и сада вредети. Испунио је свој живот оним за чим многи теже и данас, путовањима кроз просторе и путовањима у средиште знања. Посетио је многе државе, видео различите културе, а волео и свој народ и своју веру и своју мантију. Од дечака залуђеног књигама до министра просвете, дуг је пут о којем нам говори да ова личност превазилази оквире просечности и уздиже се до звезда водиља. Ова Доситејева књига нас саветује о најважнијим животним питањима, она је буквар за нас младе, учило живота и животне светлости. Једна од најбитнијих димензија друштва, власти, родитеља па и државе јесте васпитавање деце. „Млада је душа подобна меком воску у какав је калуп метнеш и салијеш, онакав одраз од њега направиш“, саветује нас ова мудра глава и посебно наглашава колико је важно да децу васпитавамо док су мали, невини и наивни. Такве је најлакше васпитати и од њих људе честите направити. Посебно у овом делу Живот и прикљученије аутор наглашује важност књига и образовања. „Књиге, књиге а не звона и прапорци“ његова најпознатија изрека која нам управо говори да се прихватимо књига и из њих црпемо знања, да не требамо бити обичан, залуђен народ који слуша шта му други намећу, већ да размишљамо својом главом. „Учен човек ако и пешице ићи, сваки га поштује, а неучена видећи гди се вози на вранци Вранци вранца вуку говоре и право имаду.“

Доситеј је у својој књизи највише истакао важност учења и просвећивања. Иако смо ми сада млади и луди, не схватамо колико нам све ове поуке заправо значе, сигурна сам да ћемо једног дана схватити колика је предност прочитати овакву књигу.

Нела Јовић, 2-2

ЛИРА И ПАЛЕТА • ЛИРА И ПАЛЕТА

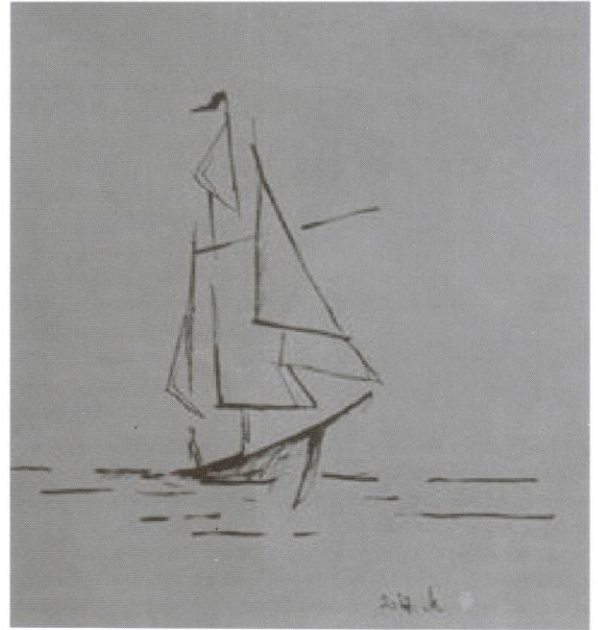
Наш кутак свемира

Свако има своје могућности, циљ који подстиче сопствене промене, жеља за нама лепшим и у сновима савршеним животом. Пристојан и речит човек у данашњици настоји да промени самог себе, у складу са својим могућностима, питањима и одговорима сажетим у његов целокупан живот – кутак свемира. Познавање самог себе даје слику будућности у нашим очима, праћену познаницима, и свим оним малим осећајима среће, туге.

Треба да тражимо себе где нас нико не очекује, спознавање нових ствари даје нам нову моћ, док после напорног дана боље знамо шта радимо, боримо се, исцрпљени до дна, да не бисмо испали из ритма. Нагон за побољшањем је у свима нама, битно је остати чист, без скретања са зацртаног пута, јер промена на лоше никоме није мила. Корачање кроз живот отвара нам многа врата, мишљења која се морају протумачити добро, ради нашег осмеха и осмеха других. Истрајност нам даје моћ, кретање ка отвореним понудама живота; покушавање, падови и човеков успех чине личност јачим.

Сами себе познамо најбоље; за промену потребна је жеља и циљ, уз много одговарајућих ситница и душа жељна успеха. Човек је живот, целокупна промена света; пратећи циљ, емоције и став долази до успеха, лепоте и осмеха...

Лука Авакумовић, 4-3

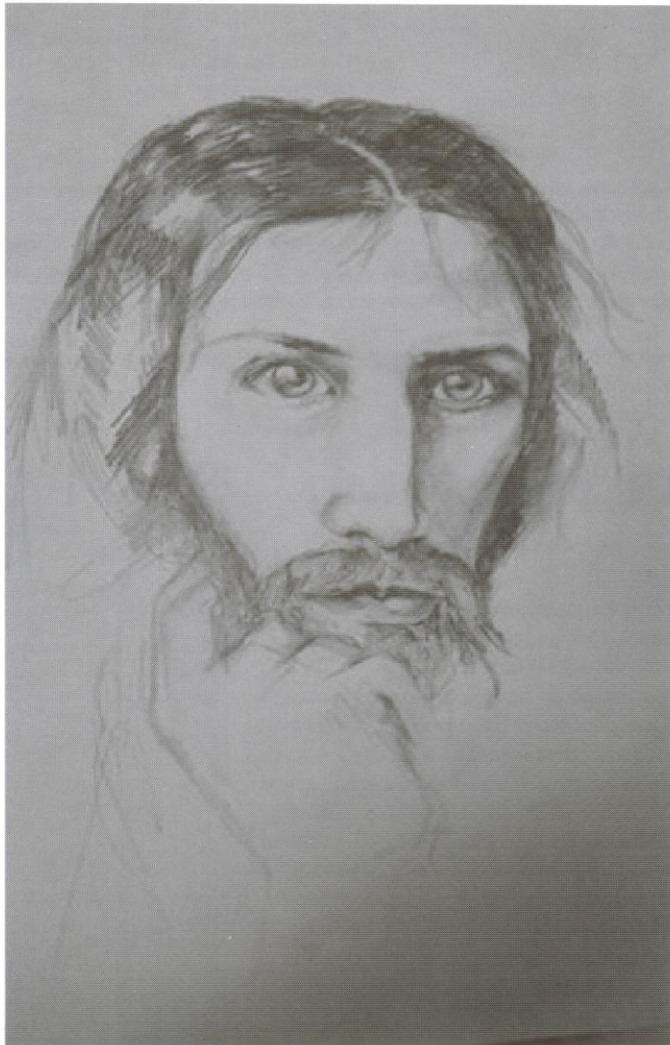

Милица Чизмић, III-2

Слика песника бунтовника

Симболизам је књижевни правац, који се јавља крајем 19. века. За симболисте стварност представља извор симбола којима ће они представити свој свет. Бодлерова збирка "Цвеће зла" отворила је врата овом правцу који ће се показати као покретач свега што је модерно, ново и несвакидашње. Да, Бодлера треба сматрати за стварног претходника новог покрета симболизма, истакао је и Жан Мореас у манифесту симболизма. Његова личност и поезија изненадили су савременике. Они су у Бодлеровим стиховима препознали поетику новог доба и признали га као "Дантеа једне посрнуле епохе." Његово дело "Албатрос" описује њега, његову личност, али и уметник уопште. Албатрос паралелно постоји у два света: у оном кад је краљ небеских висина, недостижан, предмет човековог дивљења, и у оном када се спусти на земљу, када је невешт и јадан, готово да не може да хода од својих великих крила и предмет је поруге и несхваћености. Тим дочарава и свој положај, док пише, као да лети крилима маште, а онда како друштво спутава његова схватања и одбацује га као личност. Исто тако Стефан Маларме у свом делу "Лабуд" користи много симболике којом дочарава свој положај песника у друшту које га не разуме. Симбол слеђеног језера представља средину у којој живи... "Простором кажњена" иста та средина у којој живи, а која га не схвата, иако га ограничава и сама средина је окована и спутана малограђанским духом. Ова два песника су као два заоденута лабуда која су немоћна пред објективном стварношћу. Хтели су само да прикажу себе и свој свет из властите перспективе, своје уметничке душе које су вечито несхваћене. Уметник је само човек који има неку своју димнезију живота, свој посебни сензибилитет и особени песнички израз.

Никада уметници и неће бити прихваћени и схваћени зато што обичан човек не разуме ту њихову посебност. За њих оно право увек мора остати сакривено, што је Маларме објаснио: "Када се предмету каже име, уништава се три четвртине онога уживања у песми које се састоји у постепеном нагађању; наговештавати и евоцирати, то је оно што машту уксићује".

Милица Чизмић, III-2

Тамара Тодоровић, 3-1

ГОДИШЊИЦА *Вишњићеви дани*

„Ми ти гробу камен да смо. То можемо. Венац прави твојој слави јоште дугујемо.“

Кроз шикару, преко Дрине, уз ток Саве, ехо гусли пара опне и позива на сећање. У некој боровој шуми, са неког стабла високог, из неког гнезда широког полеће белоглави орао и чека да га примети гласни певач који осети моћну душу његовог бића, сања немирне очи да му виде моћ јасно попут бистре воде са извора, сања гудало које једним својим покретом оставља печат на вечном ферману славе.

Онда се вине у небо и замахне крилима те расече облак из којег потеку митови, из којег се излију речи и пев гусли. Схвати орао да нема више тих очију које би могле видети славу коју са собом вије у небо, схвати да је постао невидљив човеку, спозна да је његова слава више од чулног доживљаја, да је много више од блата које је под њим, много више од планине на којој спи, схвати да му је слава

могла бити опевана само од оног кога је ослепила. Слети онда орао на неку стену и заплаче на њеној голоотињи. Заплаче јер се сетио како је то мирисала крв његове браће, зашто су му мајке и сестре остале да леже у скровитом гнезду, саме и незаштићене, заплаче орао јер се сети сјаја очију једног слепца без кога би он сада био камен на који је слетео, само пуста маса без травке и живота. Вековима је плакао орао, али његове сузе нису само испариле у неповрат, оне су се скамениле, остале су трајне као споменик. Вековима живећи на тој стени орао је свео своје гнездо, гнездо попут венца на гробу, венца славе, венца песме, венац свијен и никад потом неразвијен.

Сада нема ни трага од таме, од врана поганих, од трулих лешева, остала је само слава, сјајна попут видика Вишњићевог. Он није имао линију хоризонта, његов поглед беше само небо.

Николина Каштеровић, IV-1

„Небом свеци сташе војевати
И прилике различне метати
Врх Србије по небу ведроме“.

Под истим тим затамњеним небом услед феномена помрачења Сунца и Месеца, појаве комета, земљотреса и грома, „у по зиме кад му време није“, који су се смењивали пред очима зачуђене раје, а она их тумачила као подршку светаца за побуну против турске силе, нашао се и човек који то све није могао видети својим очима. „Не гледајући Сунца ни Месеца“ но слеп још од детињих дана, видео је само дубином и чистотом своје душе и осећао све боли, патње и страдања поробљеног народа, верно их приказујући кроз своје стихове. Филип Вишњић, сведок и уједно учесник многих каснијих дешавања у устаничкој Србији, умео је да проговори песничким језиком, ослика речима и пева уз гусле сваки јаук, лелек и вапај за слободом свога патничког српског рода. Видео је његову прошлост и једнако тако будућност, љуту силу и невољу око њега...

Филип Вишњић себи трајно обезбедио место у историји наше књижевности, задуживши нас да му и кроз наредне векове нови нараштаји указују заслужену почит и полажу венац његовој слави коју му сви истински дугујемо...

Анамарија Божиновски, 4-3

„Венац твојој слави јоште дугујемо.“

Срби су народ духа немирнога, што због вреле крви коју поседују, што због ината према другима. Тешко их је било на месту задржати, а још теже са места отерати. Вечито гоњени, ратовали, пркосили, бунили се, страдали због поноса и традиционалног српског ината. И док је добар део Србаља бранио земљу својих очева и част својих сестара, постојали су притајени ратници – они су бранили род од затирања, обичаје од изумирања остављајући сведочанства за будуће нараштаје.

У периоду српских устанака јавља се сенка једнога Човека, тихог сведока борбе за ослобођење. У народу је проврела крв вековима подгревана туђим огњем и та се, али и туђа, крв бесомучно преливала по целој држави Србији не би ли се отаџбина одбранила. Крв је бујала као река, носила све пред собом, однела безброј живота, али је текла и текла с надом да се улије у своје, српске воде. Тражила је крвава бујица своју бистру воду, своје светло напоследку свега. Овај Човек то ништа не види, он не види крв, не види светлост, његова водиља су његове идеје о слободи. Из бесконачне ћутње проломили су се крици, из тишине изродила се бука, у његовим рукама истанчана, у његовом грлу испевана. Ишао је за устаницима, стопио се, био је један од њих, али уместо сабљи и топуза у рукама је имао гудало и гусле, уместо очију имао је своју Србију...

„Вишњић је осећао да певање доноси неко расветљење у смрачене људске унутрашњости: зато се трудио, све преданије, да у певању готово увек достигне онај тренутак кад слушаоци замиру јер ход сопствене судбине почињу да препознају у опевањима судбинама.“ А Богу се молећи, зар нису над Србијом увек времена као онда некада док је Вишњић певао, и није ли ход судбине наше у његовим песмама приказан већ...

Невена Радованлија, 4-3

Свако признање испуни човека, учини га поносним на неки начин и мотивише да настави даље. Ова награда је такође прелеп указ на то да је оно што радите добро и да треба са тиме да наставите. Понекад је једна реч довољна за буђење и ја сам пресрећна ако је бар нека од мојих мисли дотакла било кога.

Николина Каштеровић,
добитница прве награде на
Вишњићевим данима

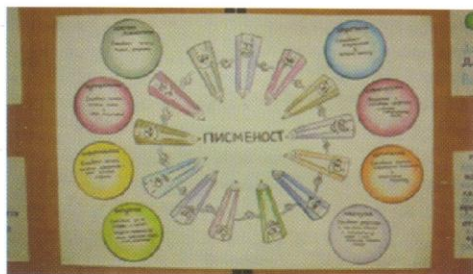

Догађаји и ми ... Догађаји и ми ...

Традиционални базар књига одржан је 03. септембра 2016. године у нашој школи на којем су ученици могли да купе, размене или замене уџбенике и лектуру.

У холу школе је 8. септембра постављена изложба поводом Међународног дана писмености. Изложбу је поставила професорка Нада Хромиш Аничих.

Дана 28.09.2016. године у Гимназији „Сава Шумановић“ одржана је радионица „Школа као фактор превенције у борби против трговине људима“ намењена Тимовима за заштиту ученика од насиља, занемаривања и злостављања из свих школа са територије општине Шид. У сарадњи Министарства просвете, науке и технолошког развоја, Центра за заштиту жртава трговине људима и Фондације Унитас креирани су Индикатори у образовању за прелиминарну идентификацију жртава трговине људима које су члановима тимова кроз радионичарски рад представили професорка Гордана Павловић и психолог Јован Комленац.

У оквиру Дечије недеље, ученици Гимназије су решили да дају свој допринос сузбијању ксенофобије, да се боре за људска права и покажу хуманост. Решили су да прећу са речи на дела. Три групе од 5-6 ученика добровољаца, са школским психологом, помагале су запосленима у

Црвеном крсту при подели доручка мигрантима у смештају на железничкој станици у нашем граду.

Поводом Дечје недеље, а под слоганом „Заједно можемо све-заједно планету померамо“ дана 5. октобра је на уређеном спортском терену у Техничкој школи „Никола Тесла“ оджана утакмица између екипе школе домаћина сусрета и екипе Гимназије „Сава Шумановић“. У овој пријатељској утакмици између ученика, равноправна борба је била до завршнице, но у самом финишу су нешто прецизнији били ученици Гимназије и тако извојевали победу. Но, атракција овог сусрета је био меч између професора ове две школе. Да је било узбудљиво и усијано до краја, показао је и резултат на семафору 31:31 у последњој секунди меча. Кошаркаши су имали велику подршку јер су узаврелу атмосферу подизали ученици и професори обе школе као навијачи са трибина. Ова акција представља зближавање ове две наше средње школе, не само кроз спортске активности, него и на већ предстојећим заједничким пројектима који ће у свакоме оправдати слоган, а на понос нашега града.

Ученици 4-2 одељења Гимназије „Сава Шумановић“ присуствовали су 06. октобра у Црвеном крсту Шид предавању на тему Трговине људима које је Вања Стевановић, волонтерка и едукаторка Црвеног крста, представила на сугестиван и изузетно уверљив начин. Сарадња школе и Црвеног крста део је пројекта сарадње институција на локалном нивоу, а која се реализује у дане Дечје недеље јер су деца веома често жртве трговине људима и потребно их је информисати и освестити о овом глобалном феномену и једној од најпрофитабилнијих криминалних радњи.

Осликавање мурала у школском дворишту на посебан начин био је повод да су 07. октобра у нашој школи ученици наклонени ликовној уметности могли да чују предавање о StreetArt, популарној уметности улица, које је одржао Самир Рогти познати стрит-арт цртач и архитекта из Београда. Да своју енергију и визију представе на овом зиду, показали су ученици, а професор Миљан Торма их је подржао и све организовао као једну од активности у Дечјој недељи.

„Женски супершут“ назив је турнира у женском фудбалу средњих школа који је за Јужнобаки и Сремски округ одржан у Новом Саду у Медицинској школи „7. април“ и окупио је једанаест школских тимова. Екипа наше школе освојила је друго место и сребрну медаљу, а ученице је предводила професорка Јармила Петровић.

Традиционални крос „Трка за срећније детињство“ у организацији Црвеног крста Шид на којем учествују све васпитно-образовне установе из наше општине одржан је 13. октобра 2016. године. Циљ трке јесте развијање здравог духа кроз трчање и дружење на стадиону „Једнота“. И наши гимназијалци су били успешни и освојили медаље.

Догађаји и ми ... Догађаји и ми ...

У категорији првог разреда: дечаци: 2. место - Дејан Мирчетић, 3. место - Игор Рекић.

девојке: 1. место - Милица Јовановић, 2. место - Теодора Дрча, 3. место - Виолета Скавац

У категорији другог разреда: дечаци: 2. место Михаило Миљковић, 3. место - Дејан Биљћ

девојке: 2. место - Ивана Грбатинић

У категорији трећег разреда: дечаци: 1. место - Александар Ковинчић, 2. место - Лазар Бибић.

девојке: 1. место - Тамара Тодоровић, 2. место - Анђела Бјелић, 3. место - Зорана Зеџ.

У категорији четвртог разреда: дечаци: 2. место - Никола Кнежевић.

Одлазак на Сајам књига у Београд ученика наше школе била је прилика да се набаве књиге које читамо у оквиру школског шрограма, али и вољена белетристика.

Доделом награда ученицима основних и средњих школа на литерарном конкурс у част Филипа Вишњића, завршена је манифестација Вишњићеве дани. Ученици наше школе у конкуренцији од укупно 31 ученичког рада освојили су: 1. место Николина Каштеровић, 4-1 одељење; 2. место Анамарија Божиновски, 4-3 и 3. место Невена Радовналија 4-3 одељење.

Европски дан борбе против трговине људима, 18. октобар, био је повод да наше градске школе уједине своје активности како би указале на значај овог глобалног феномена и чињеницу да се трговина људима не дешава тамо негде и неке другоме, него овде и ту, међу нама. Активности школа, ученика и наставника, потпомогао је Црвени крст нашега града.

Удружење српско-руског пријатељства „Шид“ организовало је вече посвећено светој лози Бранковића у Библиотеци „Симеон Пишчевић“ у уторак 25. 10. 2016. године. У програму су учествовали доктор Страхиња Радаковић, професор историје у Гимназији „Сава Шумановић“, протојереј ставрофор хаџи Ђорђе Воларевић, као представник цркве и који је објавио књигу збирку песама под називом „Свети српски Бранковићи“, о књизи је говорио професор Душан Лукић, учешће су узели ученици Гимназије и Техничке школе: Тамара Дангузов, Милан Марјановић, Драган Рађевић, Јеремија Ковачевић, Петар Алимпијевић и Никола Перишић, као и хор обе школе под руководством професорке музичке културе Иване Нонковић.

Ученици 4-2 и 4-3 одељења су прошли дводневну обуку у организацији Министарства економије и регионалног развоја те Развојне агенције Србије о изради пословних планова. Наиме, 01.11. у оквиру првог модула, водитељка обуке Тања Мијаловић, пројектна менаџерка у Агенцији за регионални развој Срема представила им је шта су мотиви и особине предузетника те како се анализира и вреднује бизнис план. Другог дана акценат је био на изради конкретног бизнис плана те како се аплицира за Start-up кредите које додељује држава за покретање бизниса. Циљ је да се ученици што раније оснаже за предузетнички дух, а током свог школовања проналазе идеје и за могући будући

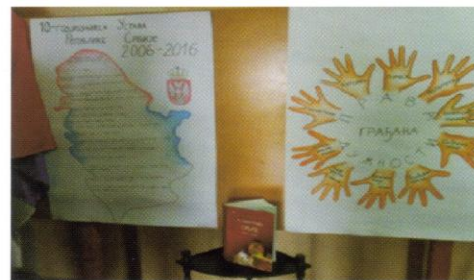
сопствени посао, уз то добијају и сертификат о похађању обуке и познавању израде бизнис планова.

Сајам књига је изазов сам по себи, али ми гимназијалци смо покушали да додамо и јесење боје и мелодије како би књиге пронашле пут до нових руку. У заједничкој акцији под називом „Зашто је читање важно“ поред истицања навода и разлога да свакодневно читамо, ученици су препоручили најбоље књиге које су до сада прочитали уз назнаку да се неизоставно набаве на Сајму књига. Изложбу поводом сајма књига је 7. новембра у холу наше школе поставила професорка Јармила Петровић у сарадњи са професоркама српског језика и књижевности.

У Гимназији „Сава Шумановић“ 8. новембра је обележен значајан датум - Деценија од новог Устава Србије. Ученици 4-2 одељења Милица Спасојевић, Теодора Тодоровић, Соња Стекић и Александра Стојановић заједно са професорком Социологије те Устава и права грађана Силвијом Миличић, припремиле су плакате са појединим члановима Устава како би све подсетили да је прошло десет година од како је на посебној седници Скупштине Србије проглашен нови Устав, први од успостављања Србије као самосталне државе.

Догађаји и ми ... Догађаји и ми ...

Дан 08. новембар, Митровдан, се од 1994. године узима за обележавање Дана просветних радника Србије, а циљ овог дана је да се пружи подршка просветним радницима у нимало завидном положају у нашој земљи. На свечаној седници Наставничког већа школе доктор Страхиња Радаковић, професор историје, у беседи коју је одржао је подсетио да се свакако требамо подсетити на значајна просветарска имена у нашој историји, али и колега које су преглачки подизали гимназију, и свакако и о нама данас и значају наше професије.

На Наставничком већу 10. 11. 2016. године су представљени резултати истраживања о оцењивању ученика које је спровео школски психолог Јован Комленац, а послужиле за унапређивање индивидуалне, али и тимске наставне праксе.

Ученици наше школе су уз помоћ и подршку професорке и директорке ове школе осликали зидове кабинета хемије. Ученици и професори шидске Гимназије спремни да уложе своје време, труд и стрпљење у креативност. Мала мотивација може да створи велико дело, у којем су сви спремни да учествују у циљу побољшања квалитета наставе.

Међународни дан толеранције обележен је 16. новембра у Гимназији „Сава Шумановић“. Са поносом истичемо да је наша Гимназија једна од институција у нашој општини која своја начела образовања и васпитања генерација ученика наше школе заснива на поштовању свих разлика које нас спајају. Изложбу поводом Међународног дана толеранције припремила је професорка Нада Хромиш-Аничић заједно са ученицима наше школе.

У Београду је одржана друга по реду обука за тимове по школским управама на тему превенције трговине људима. Нашу школу су представили професорка Гордана Павловић и Јован Комленац, психолог школе.

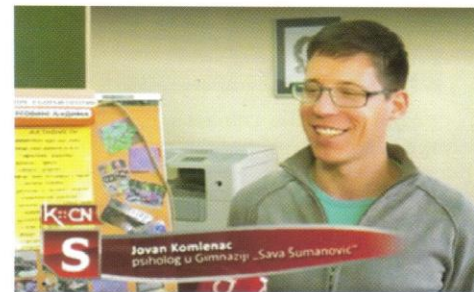
У сусрет обележавању Светског дана волонтера на позив организације Црвеног крста Ковин, волонтери Црвеног крста Шид међу којима су и ученици наше школе били су њихови гости 5. децембра 2016. године и два дана уживали дружећи се са волонтерима Црвеног крста Ковин. Разменили су искуства о активностима Црвеног крста, разговарали и пренели утиске о мигрантској кризи и реализовали радионице на тему рад са децом са инвалидитетом.

Музичка секција наше школе је у петак 02. 12. 2016. године учествовала у Новом Саду на Првом фестивалу гимназијских хорова Новог Сада. Том приликом добила је Захвалницу као почасни гост за учешће на овом фестивалу.

У Гимназији „Сава Шумановић“ одржана је 10. децембра 2016. године трибина поводом Међународног дана борбе против насиља над женама. На поменутој трибини учешће су узели директорка Гимназије Љубица Радишић као и школски психолог Јован Комленац.

У просторијама музеја наивне уметности „Илијанум“ у Шиду 18. јануара 2017. године одржана је промоција књиге „Четири приче о једној вароши и једном царству“ аутора Радована Сремца. Издавачи књиге су Културно-образовни центар Шид и Удружење руско-српског пријатељства. У промоцији књиге учествовали су председник Удружења Мићо Ђукић, професорка српског језика и књижевности Гордана Павловић, те сам аутор. Поред поменутих у програму су учествовали и ученици Техничке школе „Никола Тесла“, као и ученици Гимназије „Сава Шумановић“.

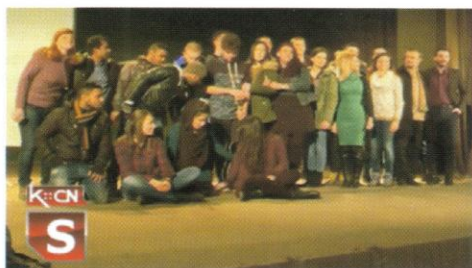
Влада АП Војводине традиционално награђује најуспешније ученике са територије АП Војводине, у циљу одавања друштвеног признања и подстицања даровитости код младих и промоцији правих вредности. Награђивање најуспешнијих даровитих ученика који су током године постигли врхунске резултате у

Догађаји и ми ... Догађаји и ми ...

области науке, технике, уметности и спорта у земљи и иностранству обухватило је награђивање и њихових ментора. Прво место на државном такмичењу из математике у 2015/2016. школској години освојио је Здравко Бјелић и за своје резултате је добио ово признање. Ментор проф. Љиљана Мићић Обрадовић. Школске 2014/2015. године добио је ово престижно признање за постигнуте резултате из физике. Ментор проф. Даница Гајић.

У сали Културно Образовног центра 25. јануара одржан је догађај под називом "Истините приче са блиског Истока" на коме су приступи имали прилику да чују 6 сведочења избеглица које се налазе на подручју Општине Шид неколико месеци. Организатори догађаја су двадесет оснажених младих средњошколаца из средње Техничке школе „Никола Тесла“ и Гимназије „Сава Шумановић“ из Шида у сарадњи са Центром за омладински рад из Новог Сада.

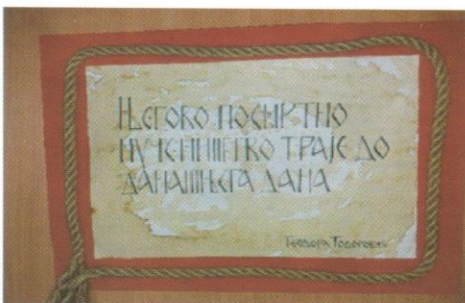
Поводом дана школске славе Светог Саве, 26. јануара је у Гимназији „Сава Шумановић“ у Шиду приређена пригодна свечаност. Програм су припремили ученици са својим професорима, а свечаности су присуствовали представници локалне самоуправе, свештенство, професори, ученици, те бројни гости.

Светосавске повеље Општине Шид додељене су 27. јануара у КОЦ Шид на свечаној академији. Награде су додељене професорки математике Милицы Новаковић и ученицима, Анамарији Божиновски 4-3, Здравку Бјелићу 3-2 и Милошу Павловићу 2-2 разред.

Изложба радова са калиграфске радионице одржана је 01. фебруара 2017. године, на којој су учествовали ученици у овој изузетној вештини писања ћиричним писмом.

Угледни час историје «Елементи тоталитаризма у савременим демократским друштвима» одржан је у одељењу 4-2 који је извела професорка Биљана Раца Радаковић, а који је изузетно био занимљив и колегама и ученицима јер је тема повезна са животом и нашим друштвом.

Од 09. До 11. Фебруара одржан је Зимски семинар за професоре српског језика на ком су присуствовале и наше професорке српског језика и књижевности - Браница Рац, Нада Хромиш Аничич и Гордана Павловић.

Друштво српско-руског пријатељства Шид је 26. 02. 2017. године организовало карневалску поворку поводом Белих поклада, у руској традицији Масленице, која је кренула испред наше школе. У поворци и програму у КОЦ Шид учествовали су ученици и професори Гимназије „Сава Шумановић“.

Дана 28. фебруара 2017. године у Гимназији одржана је свечаност поводом Међународног дана Матерњег језика. Том приликом говорени су стихови на свим језицима који се изучавају у нашој школи и који се говоре у нашој општини. У програму су учествовали ученици и професори наше школе.

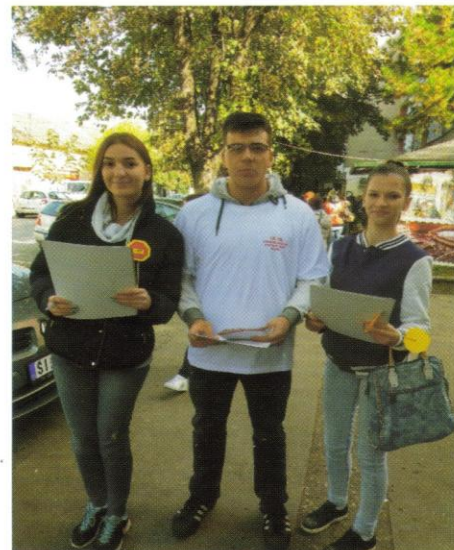

У Шиду је 3. марта завршена Општинска смотра рецитатора под називом „Песнице народа мог“. На овом такмичењу учешће је узело више од 150 рецитатора са територије шидске општине. Свим учесницима додељене су захвалнице за учешће, а најуспешнијима који ће свој град представљати на зонском такмичењу у Сремској Митровици, уручене су књиге. Гимназију ће представљати Башић Никола ученик 1-3 разреда.

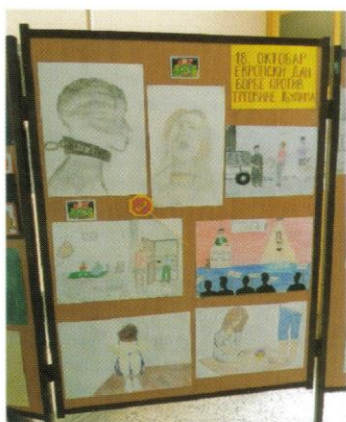

ТРГОВИНА ЉУДИМА

Дана 28.09.2016. године у Гимназији „Сава Шумановић“ одржана је радионица Школа као фактор превенције у борби против трговине људима намењена Тимовима за заштиту ученика од насиља, занемаривања и злостављања из свих школа са територије општине Шид. У сарадњи Министарства просвете, науке и технолошког развоја, Центра за заштиту жртава трговине људима и Фондације Унитас креирани су Индикатори у образовању за прелиминарну идентификацију жртава трговине људима које су члановима тимова кроз радиониچارски рад представили професорка Гордана Павловић и психолог Јован Комленац. Наиме, пошло се од тога да просветни радници највише времена проводе са децом и да су школе важан елемент у раном препознавању и доласку у сумњу на трговину пре свега децом као и експлоатацију деце уопште. Предавачи су истакли да се овај транснационални феномен веома тешко открива, стога у великој мери зависи од професионалаца запослених у јавним институцијама који су обучени да препознају знаке трговине људима. Обуци је присуствовала и просветна саветница Министарства просвете Златица Јовић која је присутнима указала на повезаност трговине људима са дигиталним насиљем и представила приручник за наставнике који се бави превенцијом дигиталног насиља. Обука је као циљ имала и израду плана акције за обележавање Европског дана борбе против трговине људима који предстоји 18.октобра 2016. године.

Гордана Павловић

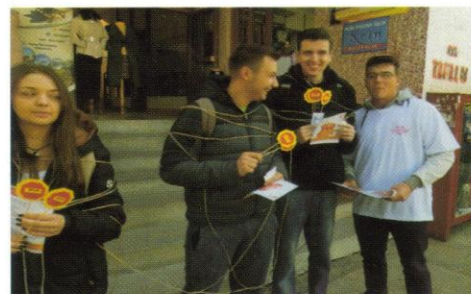
Школе у борби против трговине људима

Европски дан борбе против трговине људима, 18. октобар, био је повод да наше градске школе уједине своје активности како би указале на значај овог глобалног феномена и чињеницу да се трговина људима не дешава тамо негде и неке друге, него овде и ту, међу нама. Техничка школа "Никола Тесла" је транспарентима које су ученици носили на себи поручила да људи нису и никада не треба да буду роба, а ученици чланови Форум театра Основне школе "Сремски фронт" извели су сцену којом су приказали како млади веома лако могу упасти у ланац трговине људима путем друштвених мрежа, док су гимназијалци симболично омотани конопцем и делећи суграђанима знак СТОП-трговини људима, јасно указали да се против овога сви заједно и удружени морамо борити. Циљ овог перформанса је био пре свега едукативан за наше ученике, а онда и информативан за ширу јавност о значају данашњег дана. Активности школа, тачније ученика и наставника, потпомогао је Црвени крст нашег града.

Слађана Рац, 4-3

Обележавајући Европски дан борбе против трговине људима, наша школа је у сарадњи са осталим школама извела перформанс зарад подизања свести о овом проблему. Програм је подразумевао кратке анкете за пролазнике, поделу информативних летака и играни део који су извели ученици основних школа. Наши ученици су кроз организацију овог пројекта били упознати са ширином ланца трговине људима, али и начинима борбе против исте, те су стечене информације били дужни да пренесу заинтересованима. Важно је што смо ми као млађе генерације били укључени у читав овај процес едукације, зато што трговина људима не захвата само одређене групе него смо сви у готово једнакој опасности, и не одвија се увек на скривеним местима а не подразумева само класичну „продају“ људи – нама најпознатији и најближи је проблем злоупотребе идентитета и медија на друштвеним мрежама у сврху лажног представљања и обмањивања.

Тамара Орешчанин, 4-3

ЕСЕЈ О... • ЕСЕЈ О... • ЕСЕЈ О...

~ПОГЛЕД НА КЊИЖЕВНО ДЕЛО~

Десанкин лирски дијалог

Десанка Максимовић је српска песникиња, пре свега велика хуманисткиња и личност од које се учи јер је писац за децу и одрасле. Њена поезија је и љубавна и родољубива, младалачка али и озбиљна и осећајна. "Тражим помиловање" је збирка родољубивих песама која је врхунац њеног стваралаштва, а представља лирску дискусију инспирисану "Душановим законом".

У овом закону који је оличење суровости, најоштрије су подељени друштвени сталежи, представљени су односи, обавезе и права владара и сељака, "обичног смртника", себра. Песникиња је огорчена на закон, који није исти за све, који штити богату властелу, а све прелази преко леђа најсиромашнијих, оних који су последњи атом снаге дали за мрвицу хлеба, поштено зарађивали и борили се да преживе. Изједначава се са народом, те су песме подељене на две групе. Прва група чији је лирски субјекат глас владара започињу са "о", а друга група је глас песникиње и почињу са "за" надовезујући се на насловну синтагму.

"О праштању" је песма која говори да нико од нас није ни Бог ни судија који је толико моћан да прашта, који је и сам безгрешан да би неком судио. Треба се срцем водити, заборавити на зло које нам је нането, а не да се светимо. Она каже како је цар заробљен законима које прописује сам и погрешно види свет око себе. Баш као и данас, сви гледамо туђе животе, коментаришемо шта би било праведно, а не гледамо себе. Јер ако би хтели нешто да променимо треба прво себе променити и постати свестан да ни сами нисмо идеални и да сви имамо како врлине тако и мане. Ако ми будемо бољи, биће свима нама боље. Даље песникиња у песми "За нероткиње" тражи разумевање за жене које нису благословене, нису испуниле "смисао" свог живота и уопште постојања, а то је да буду мајке. У њиховим наручјима су само облаци, а колевке празне, куће без дечијег плача. Тражи помиловање од цара за оне у чијим је срцима поезија, па чак и за себе саму. Доста времена је требало да се жене изборе своја права. Наиме, чак и данас у савременом свету наилазимо на предрасуде и сагледавање света кроз димензију јачег пола. "Она је женско, не може она то да уради...". Из тог разлога треба доказати супротно.

Душанов законик је настао пре много времена, а чак и данас сматра се за изузетан правни документ, но песникињи је послужио као метатекст, текст који је инспирисао и изградио њену родољубиву и дубоко националну збирку песама где је осетила све патње рода свога. Иако не у толикој мери, али и даље су они који су на власти недодирљиви само доста мудрији. Актуелна је Десанкина збирка и данас... и данас је много себара и мало оних који имају и законе кроје за себе.

Јована Богуновић, 4-2

"Ујка Вања" у раму данашњег времена

Драма Ујка Вања сједињује у себи више типова драме у ужем смислу: психолошке драме, лирске драме, импресионистичке драме и драме атмосфере. Чехов као драмски писац на елоквентан начин описује друштвени и душевни свет човека, атмосферу која настаје у егзистенцијалној ситуацији и додир различитих људских карактера и судбина.

У првом плану је човекова судбина, раскорак између постојања и хтења. Сав смисао драме Чехов је веродостојно приказао у њему. Рам данашњег времена клаузабилно је приказан у ликовима ујка Вање, радохоличара, и Јелене Андрејевне, која својим фасцинантним изгледом опчињава мисли његове, као и сваког пријатеља, познаника и пролазника који је види. Често, овакав очаравајући изглед једне девојке, емпиријски потврђено, изазива консеквенце које она није желела. Као урок да је у питању, детерминистички одређено, потенцијал њене лепоте, није је остварио, није јој донео срећу, као да клаузални принцип није адекватно остварен. Али свако има избор, бира пут којим ће корачати кроз свој живот. Удаја Јелене Андрејевне за старог професора није јој донела срећу. Искоришћавање својих вредности, зарад материјалистичких задовољстава или друштвеног положаја није пут до самоостарења, до среће. Њен живот увео је немире у животима многих људи. Ујка Вања који је вредно радио на имању двадесет и пет година, желео је да буде са њом. И лекар Астров, који је често посећивао имање, долазио је превасходно због страсти према њој. У данашњем друштву, ове ситуације су све чешће, јер друштвена свест не учи из прошлости, већ деградира ка будућности. На крају Јелена Андрејевна морала је да оде, због атмосфере коју је сама створила, која је постала притисак за све... мука неоствареност у животу.

Једна изрека каже: Свако је ковач своје среће, али да да би се то могло остварити неопходно је бити духововљен и просвећен. То је једина релевантна морална норма вредности, доктрина ка којој друштво треба да има тенденцију, јер ће тако бити у свакоме од нас а и у друштву благаостање.

Михајло Матовић, 3-1

О главном лику романа „Злочин и казна“

"По нечем - али само по нечем - "Злочин и казна" је роман с тезом. Једна таква теза садржана је у самом наслову. Већ сам наслов упућује нас на закључак да између злочина и казне постоји нека чврста, унутрашња веза. - рекао је Никола Милошевић у предговору дела, а и ми читајући га схватамо да свака истина изађе на дело ма колико год је скривали и да свако треба да добије казну какву заслужује.

Раскољников, главни јунак романа, је млади сиромашни студент, обузет немаштином. Он на читаоце оставља двојаки утисак. Са једне стране он је човек формирање личности који у целој причи остаје непромењен и доследан својој природи, моралним схватањима, погледима на живот, људе и друштво које га окружује; његова психолошка структура до краја остаје подвојена и у унутрашњем сукобу са самим собом. На другој страни, он је врло сложена личност, снажне унутрашње енергије, осетљив на спољашња збивања, нетрпељив према друштву. У њему је стална борба између добра и зла, спремности на жртву и одбијања туђе жртве, као и хладнокрвност и мирноћа приликом припремања злочина.

Он је млад човек коме је природа подарила лепоту, памет, снагу, амбиције и самопоуздање, али и човек коме је живот наметнуо сиромаштво и усамљеност. У сукобу је са свима, мајком и сестром, јер никако не може да заузме став сина и брата, делује хладно и грубо и одбија њихову помоћ, али он је пре свега у сукобу са самим собом. У њему су двојица: онај који планира злочин и онај који осуђује злочин, онај који жели да се пријави властима и онај који се томе одупире, онај који жели пријатељство и топлину и онај који грубо одбија пријатељеве бриге и помоћ. После извршеног злочина он је у бунилу, мења расположења сваки час, штрече се сваки пут кад неко спомене убиство и пада у несвест пред властима. Свестан је да се мора предати јер то јако утиче на његову психу и гризе га савест. У тим тешким тренуцима је са њим Соња, коју воли и уз коју се осећа вољено и сигурно. И када се преда, Соња иде са њим у Сибир и чека га. Иако Раскољников остаје при свом мишљењу да је недужан и да је то требало да буде тако и даље га гризе савест, али сада зна да ће после тешког периода доћи нека много лепша времена.

Ни један злочин се не може сакрити ни заборавити, кад тад ће изаћи на видело, а у најгорем случају јешће нас изнутра баш као и Раскољникова.

Марина Лазаров, 4-4

ХУМАНИТАРНИ РАД

У оквиру Дечије недеље, ученици гимназије "Сава Шумановић" су решили да дају свој допринос сузбијању ксенофобије, да се боре за људска права и покажу хуманост. Решили су да пређу са речи на дела. Три групе од 5 до 6 ученика добровољаца, са школским психологом Јованом Комленцом, помагали су запосленима у Црвеном крсту при подели доручка мигрантима у смештају на железничкој станици у нашем граду. Све три групе ученика пружиле су свесрдну подршку овим људима симболичном акцијом која показује да их уважавају и прихватају као особе, као људска бића које је мука натерала да напусте своја огњишта.

Милош Симић, 4-1

На позив психолога школе пристала сам да одем у прихватни центар за мигранте. Моја жеља је била да се сусретнем са тим људима и да упркос предрасудама докажем себи да су они обични људи исто као и ми. Међу њима је било људи различите старосне доби, а запазила сам и велики број деце, што ме је у моменту подстакло да сагледам сву сложеност њихове ситуације. Питам се колико је тај пут за њих био напоран и пун неизвесности. Због свега тога сам осетила искрену потребу да им на било који начин помогнем. Након два школска часа проведена у прихватном центру, вратили смо се у школу, а негде изнад нас лебдео је осећај среће што смо у свом граду, у скојој школи, међу својим пријатељима... Променила сам своје ставове и емоције везане за ове људе које је зло натерало да оду из своје земље...

Рената Петровић, 3-1

Већина нас ученика који су ишли да их посете имали су предрасуде, такоа и ја неким делом. Занимало ме је какви су заиста, како се сналазе овде, да ли су са својим породицама, да ли су захвални на помоћи коју им пружамо. Када сам их видела, било ми је тешко, јер сам размишљала како је тим људима тако далеко од њихових домова и њихових ближњих. Неколико њих, са којима сам имала прилику да се упознам, нису скидали осмех са лица, ширили су позитивну енергију и били отворени за разговор, иако пролазе кроз тако тежак период. Ко ме год смо дали ручак лепо се захвалио. Неки су били и нервозни, непошлушни, нестрпљиви...Али није било већих проблема. Све у свему, једно замиљиво искуство, обични људи, пријатни, са великом позитивом у себи без обзира на све ружно.

Даница Бибић, 3-1

МЕЛОДИЈА МАТЕРЊЕ РЕЧИ

Афирмација мултилингвизма

Међународни дан матерњег језика се у свету обележава од 21. фебруара 2000. године. Матерњи језик је првенствено део културног идентитета сваког народа, тачка препознавања, различитости, толеранције и разумевања, и мора се чувати од макро до микро структурних елемената.

Потребно је да се чује порука да је матерњи језик - музика испреплетена нотама будућности која ће вођена правим мотивима, бригом о свом језику и хиљадама других језика, бити разумљива свима. У том циљу говорењем стихова, брзалица, загонетки, приповетки, басни скрећемо пажњу на лепоту наше матерње мелодије, али и да би позвали све да се о језику, граматички, књижевности, лепоти говора поведе додатна брига, те да се негује језик свих националних заједница и то не само у свету већ и у нашој средини.

Сведоци смо блиске повезаности различитих култура и религија са језичком разноликошћу, што је и назначено је у Универзалној декларацији о различитости култура UNESCO-а.

Хиљаде језика употребљава се као средство свакодневног комуницирања, у издавачкој делатности и уопште у јавности. Свакодневно се обаве милиони позива на различитим језицима, милиони порука на језицима народа света обиђу свет и од пошиљаоца до примаоца преносе најразличитије информације.

У том контексту 21. фебруар, има посебан значај као датум којим се иницирају активности чији је циљ унапређивање језика, језичке културе, мултинационалности и мултикултурализма, неговање свих облика комуникације како вербалне тако и невербалне. Језик је ништа друго сем богатство земље, те стога можемо рећи да смо по питању језика и језичке разноликости једна од најбогатијих земаља.

Представљање наизглед различитих језичких кодова, те усвајање правописних и говорних норми, афирмација, неговање језичке културе свакако је један од задатака сваког изворног говорника свог матерњег језика. Вишејезичност има велик цивилизацијски значај, али и значај у развоју образоване и свестране личности. Позната изрека у Србији је свакако „вредиш онолико колико језика говориш“, а ми се потрудимо да их макар разумемо, па смо на пола пута ка бољем успеху и већем међусобном разумевању.

професор руског језика Зденко Лазор

Samo jedan kutak svemira mogu promijeniti-sebe

Čovjek bi sve volio mijenjati, a zašto? Sve to dolazi od nezadovoljstva samim sobom te zbog premalo pružene pažnje i ljubavi postajemo sebični i mislimo kako je sva vlast u našim rukama. Nije svaki čovjek istoga mišljenja i istih stavova. Za naš odgoj odgovorna je obitelj i naša okolina. Oni utječu na naše ponašanje i percepciju svijeta. Zreli postajemo kada počnemo popuštati jedni drugima, tražiti kompromise i biti zadovoljni malim gestama koje dobivamo. Vjerujem da pažnja i ljubav tu imaju veliku ulogu. Ako mi je pruženo dovoljno toga, truditi ću se da ne tražim iglu u plastu sijena. Ponekad pogriješim, no svi ljudi griješe i to ponajviše slušajući druge, a ne sebe i svoje srce. Na kraju shvatim da se ništa ne može silom promijeniti i da svaka osoba posjeduje određene vrline. Tada tražim samo njih, ali ujedno zavolim i neke mane. Svidi se čovjeku kada od svega može pobjeći osobi koju nije mijenjao, koja ga razumije i voli baš takvog kakav je. Na greškama učim, što više doživljava, to više lekcija. Kada sam naučiš, nastojiš i druge poučiti. Lijep je to osjećaj, čini te sretnim. Kao što kaže jedna izreka: „Potreba za radom na sebi prestaje tek sa smrću“. Baš takvi trebamo biti, uvijek željni rada na sebi.

Slavica Živković, IV-1

МЕЛОДИЈА МАТЕРЊЕ РЕЧИ

Путуем, обачуем и призначуем

Кажди летнї розпуст ма дацо незабуваюце, по чим го будзем паметац, а того року то бул одход зоз мою шестру до Немецкей.

Барз сом ше обрадовала путованю, а кед пришол дзень пред одход, ледво же сом спала од возбуждзень. Лецели зме на шейсц годзин вечар, так же зме на аеродром пришли два години скорей же бизме придали багаж и прешли през контролу. Потим зме ше, скорей як цо зме вошли до авиону, поздравили зоз родичми хтори нам пожадали щешлїву драгу. У цеку леценя, небо випатрало як жем прикрита зоз громадами билого, меккого и зоз Слунком ошвиценого шнігу, хтори розошати до безконечности. Злецели зме два години познейше у Дизелдорфу, дзе нас дочекали нина и шовгор, а потим нас одвели до їх кварталю у Ахену. Розпаковали зме ше и швидко легли сцап, вистати од драги. Шлїдуюци три тижнї, кельо зме там преведли, упознавали зме варош, ишли на єдну преславу хтора здабе на наш кирбай, лем цо є вельо векша и волаю ю Кирмез, и нащивели зме и Голандию и Белгию, прето же тот варош блїзко нїх. Найвечей часу преведли зме упознаваюци варош. Барз ше ми попачело же варош чиста и пошорена, и же ма вельке число интересантних скульптурох и фонтани хтори иншаки и лепши як було цо, цо сом по теди видзела. Дзень кед зме ишли на Кирмез, були зме барз возбуждени. Там зме ше вожели на машини хтора висока коло сто дваец метери, обраца ше барз швидко, а у єдней часци вас обраци за сто осемдзешат ступнї. Кед сом шедла, ледво сом дочекала же би рушело, але сом була и нервозна. Швидко зме могли видзиц цалу варош, а потим нас машина обрацела наспак. Перше сом ше злєкла, бо сом подумала же спаднем, але сом ше швидко звикла и почала уживац. Потим зме нащивели и Голандию и Белгию, у хторих ше ми окреме попачела обчаруюца природа у Голандиї, и уникатни и красни хижи у Белгиї. Вец пришол дзень врациц ше дому.

Тото єдно путованє хторе нїгда не забудзем, прето же сом дожила нови искуства и видзела интересантни и иншаки ствари хтори ме не охабели равнодушну.

Бунтич Ана I-2

Iba jeden kútik vesmíru môžem zmeniť-seba

Každý člověk je živá bytost, která má svoje nedostatky. Když sa mu podarí niektorú z tých chýb opraviť, on sa stáva lepším. Samozrejme, nedajú sa všetky chyby napraviť, lebo neexistuje dokonalý člověk na tomto svete.

Je zřejmé, že sa člověk počas svojho života môže zmeniť. Neexistuje taký, ktorý sa nezmenil. Na neho môžu vplývať iní ľudia, okolie, alebo jednoducho sám na seba. Každá zmena v pozitívnom smere je prijateľná. No, nemáš právo meniť iných ľudí, ak sa najprv nepousiluješ zmeniť seba samého. Treba sa vzchopiť a snažiť sa byť čím lepším človekom, ktorý bude slúžiť príkladom všetkým ostatným. Pousiluj sa, aby sa svet jedného dňa stal lepším miestom pre život. Vplývaj aspoň na svoje bližšie okolie, ak sa nezmôžeš na väčšie činy. Mnohí nepríjmu tvoje rozhodnutia a nebudú si vážiť tvoje dobré skutky. Budú ti dohovárať, že sú ľudia zlí, že si nezaslúžia tvoju námahu. No ty sa nevzdávaj! Maj pôžitok zo svojej práce a nech ťa ona naplňuje. Poďakuj sa človeku, ktorý vykonal niečo v tvojom prospechu, prepáč sa inému, ktorému si ukrivdil. Sú takí ľudia, ktorí si to budú vedieť vážiť, no neprihliadaj na tých, ktorí to nevedia.

Ja osobne sa usilujem pomôcť ľuďom a výjsť im v ústrety, kedykoľvek je to v mojej moci. Nehovorím, že som dokonalá. To v žiadnom prípade nie! Ale sa snažím prekonať svoje nedostatky. Vedomá som toho, že často spravím nejaký problém, nejakú hlúposť. Vtedy som ochotná prepáčiť sa a zaďakovať sa za pochopenie.

Dúfam, že sa jedného dňa svet stane lepším miestom pre život, no všetci musíme aktívne na tom pracovať. Možno tú skutočnosť nedožijem, ale je to jedna z mojích úprimných žiadostí.

Sanja Stupavská IV-3

СВЕТИОНИК - ПСИХОЛОШКИ САВЕТНИК

О самопоуздању

Самопоуздање представља степен поверења у личне способности, капацитете, вредности и судове. Оно се гради постепено, током дужег низа година у којима тестирамо све ове компоненте. За наше самопоуздање су изузетно важне повратне информације које добијамо о нама самим и нашем понашању. Није свеједно од кога добијамо похвале и критике. Највише утицаја на самопоуздање имају пријатељи, породица, пословни партнери, односно значајни други. У питању су особе чије мишљење нам је важно и до чијег става нам је стало. Уколико се учестало потврђује иста информација о нашим способностима, особинама, талентима у одређеној области, склони смо да је

поунутримо и прихватамо као тачан опис нас самих. Ови судови постају део нечега што зовемо јаство (скуп свих информација које имамо о себи самим и прихватамо као тачан опис нас самих), или чак део нашег идентита. Идентитет је централни део јаства, ту су информације које сами издвајамо као најважнији опис нас самих. Уколико је нека негативна информација постала део нашег идентитета, последице по самопоуздање, поступке особе и психичко здравље могу да буду лоше.

Уколико некоме стално говоре да не уме да решава задатке из математике, та особа ће бити склонија да у то и поверује. За последицу ће престати да се труди и да покушава да научи нешто када је математика у питању. У том случају последице су везане само за једно уско поље. Замислите колико је онда разорна информација када некоме пријатељи или чланови породице често говоре да је глуп. Израз глуп указује на карактеристику која је константна и има утицај на широки спектар понашања особе. Водите рачуна о томе како се обраћате једни другима.

Ова тема је инспирисала вашу другарицу да кроз матурски рад истражи да ли постоји веза између самопоуздања са једне и вежбања и образаца исхране са друге стране. Прочитајте у наставку резултате до којих је дошла.

Јован Комленац, школски психолог

У здравом телу здрав дух!

Као људска бића имамо способност не само да будемо свесни себе већ да процењујемо сопствену вредност или вредност неких аспеката своје личности. Према томе, самопоуздање представља начин на који видимо себе (мислимо о себи) и вредност коју додељујемо себи као особи.

Ниско самопоуздање подразумева генерално негативно мишљење о себи као особи, утиче на слику о изгледу и умањује квалитету односа са другим особама.

Високо самопоуздање подразумева позитивно вредновање и веровање у сопствене способности што утиче на целокупно понашање личности као што је на пример, асертивност.

У оквиру матурског рада, уз менторску подршку школског психолога, спровела сам истраживање како би увидела да ли самопоуздање утиче на ставове младих према исхрани и вежбању. Такође, да ли постоји разлика између мушке и женске популације у тим ставовима.

Ово истраживање је било анкетног типа и учествовало је 127 ученика. Ових 127 ученика је равномерно распоређено дуж 4 разреда.

Ученици су остварили резултат на самопоуздању у просеку $M=5,132$ од могућих 6 јединица. Што значи да у просеку ученици наше школе имају пуно самопоуздања.

Што се тиче просека за вежбање, он износи $M=3,20$ што говори у прилог тога да ученици умерено вежбају у здравим количинама (2-3 пута недељно). Док је индекс за исхрану износио 2,7 што опет говори у прилог здравих навика (нити се преједају, нити изгладују).

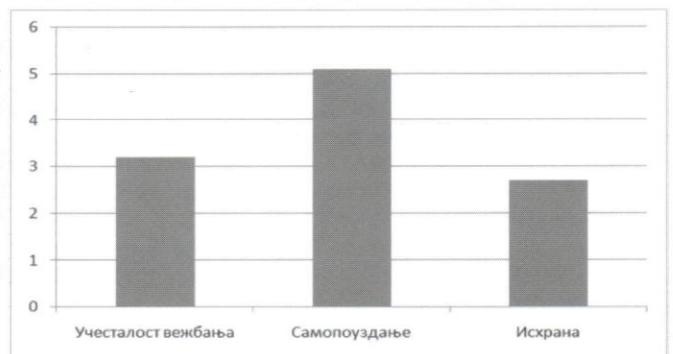
Постоје мале разлике у самопоуздању између разреда, али нису статистички значајне.

Нисмо пронашли да постоји корелација (повезаност) између самопоуздања и количине вежбања. Другим речима, они који пуно и они који мало вежбају имају подједнако самопоуздања. Такође нисмо пронашли повезаност ни између самопоуздања и исхране, као ни између исхране и вежбања. Чак и када издвојимо и посматрамо само ученике који пуно воде рачуна о исхрани и дијетама, и код њих је заступљено високо самопоштовање.

Постоји разлика у полу када је у питању исхрана, и то таква да девојчице у значајној мери више воде рачуна о исхрани од дечака (у смислу дијета и држања до линије), али и даље у здравим границама и оквирима.

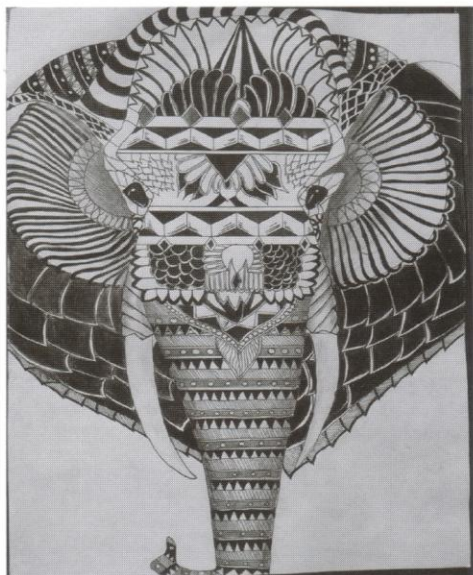
Разлика постоји и када је у питању вежбање и то таква да дечаки мало више вежбају од девојчица. И ова ова разлика се може објаснити друштвеним нормама јер се очекује да је мушка популација физичка активнија и јача од женске популације.

Све у свему, наши ученици имају пуно самопоуздања, здраве навике, и воде здрав и активан живот.

Миладинка Нишевић, 4-1

НАША ШКОЛА • НАША ШКОЛА

Бојана Чизмић, 1-2

Промена

Једно читаво полугодиште нам је било потребно да схватимо да ово чак и није толика промена коликој смо се надали. Очекивали смо сасвим нови свет, нове људе, нешто што је било ван нашег домаћаја и нешто чему још нисмо досрли. Можда нам се на почетку, само на тренутак тако и учинило. Али не - ово је иста она школа на коју смо навикли, само са новим лицима и новим успоменама, и градивом прилагођеним нашим новим могућностима. Нисмо ни схватили колико можемо и колико интересовања имамо док се нисмо окренули и сагледали полугодиште које је иза нас - пролазимо одлично, занимамо се за разне спортове и секције, пронашли смо се у областима у којима нисмо ни сањали да ћемо једног дана успети. Једно полугодиште није много времена, али је изгледа довољно да почнемо да се дефинишемо и схватимо да можемо да се развијамо много, много више него што нам је дозвољавала основна школа. Ова промена за мене значи померање властитих граница, трка за успехом и широк оквир могућности које ме очекују, које желим да освајам и које ће да ме испуне у потпуности. Даћу све од себе да сваку нову прилику искористим на прави начин и да уживам у ове четири године јер знам да ћу се њих, када остарим, сећати са највећим осмехом на лицу. Промена, понекад чини се има много лица, али оне су у суштини увек на правом месту и у право време, и требамо их само препознати као шансу за успех.

Богдан Јаношевић, 1-3

Први кораци на четворогодишњем путовању

Почетак почиње крајем, а крај се завршава почетком. Сваким даном сазревамо, мењамо се и пењемо животним степеницама. Тежимо нечему, а ни сами не знамо чему, ни где насто води.

Средња школа представља раскрсницу, једну од многих које нас у животу очекују. Сачињен од успона, падова и препрека, овај период веома утиче на остатакведеног живота. Треба уживати, знати се смејати и у оним тешким трнаницама и, пре свега, пронаћи праве, доживотне пријатеље. Средња школа оставља огроман залог сећању, претвара се у ону врсту успомена од којих касније постају приче. То ће бити приче сачињене од безазлених дечјих шала, заљубљивања, дружења и несташлука. То ће бити приче пуне радости и тихе туге из којих свако бира свој пут, пут сазревања. Важно је остати присебан и свој. Треба настојати да окружење прилагодиш себи, а не обрнуто, јер једино тако проналазиш себе и пут до среће. Предрасуде треба оставити по страни, јер свако у себи носи добру искру и цео разред, сада, за тебе, представља другу породицу, чији је представник разредни старешина, без ког се никако не може. Сваким даном се понавља исти ритуал, који не може да досадити, јер ствара једну нову заједницу. Са подсвесћу да никада не треба заборавити ону стару, пажњу треба посветити изградњи нове заједнице, иако ће то у почетку изгледати веома тешко. Путовање од хиљаду миља почиње једним простим кораком и на такав начин треба гледати на школу. У разреду се увек нађе неко сличан теби и када то најмање очекујеш. Увек пронађеш праве особе, небитно колико их има, њих је веома лако уочити. Средња школа представља један од најзабавнијих али и најтежих периода јер треба да сазнамо ко смо и шта желимо од наших живота. Та мисија није нимало лака. За веома кратко време, постајеш део једне велике заједнице и она малена мрва детињства полако ишчежава исписујући успомене које лове наша сећања.

На крају, средња школа представља и бедем са којег се пружају нови видови као и увод за нови почетак.

Скакавац Виолета, 1,

О новој школи

Део нашег детињства оставили смо у основној школи. Растали смо се са њим и храбро, пуни наде упутили у средњошколске авантуре, носећи у сећањима петице и радости, јединице и осмехе, заљубљености и разочарења.

Признајем, у почетку, мучила ме је носталгија за прошлим данима, за основном школом. Иако је деловало да се ништа није значајно променило, мени је све то тешко пало. Временом, боље сам се упознао са новим другарима, професорима, школом. Сада схватам да ће и ови дани бити подједнако лепо и драго као и они које носим у сећањима на основну школу. Верујем да ће све што овде научим допринети развоју моје личности, како са оне интелектуалне, тако и са емотивне стране. Одељење, у коме сам сада, подстиче ме да дам све од себе, јер сам окружен вредним и паметним ђацима, који су ми и конкуренција, али и подршка. Професори, чак и када су строги, труде се да нам помогну да се у новој средини осећамо што боље. Често нам њихове критике засметају, али убрзо када схватимо да су оне ту да нам укажу на грешке, лако бисмо их исправили. Оно што ме у исто време растужује и радује јесте чињеница да са средњом школом полако из детињства прелазим у свет одраслих.

Прва година у новој школи започела је баш онако како треба, моји другови и ја вредно смо започели свој поход на нова знања и искуства. Надам се да ћемо и у наредним годинама оправдати своје звање „гимназијалаца“. Растанак са основном школом научио ме је да растанци не морају увек са собом да доносе лоше ствари, јер оно што долази може бити вишеструко боље и лепше од онога са чим смо се опростили.

Ја, искрено, верујем у то!

Урош Аришић, 1-2

Бојана Чизмић, 1-2

МЛАДИ ТАЛЕНТИ • МЛАДИ ТАЛЕНТИ

Немања Ристић

Научио сам да свирам гитару почетком 2015. године и убрзо схватио да умет и да певам. Музика ме никад није напустила, чак и када је нема, ја бих увек певушио неку песму

у зависности од тренутног расположења. Зато ми је и прирасла срцу, увек је присутна, и увек ме прати шта год да се дешава. Када сам схватио да је то мој пут, одлучио сам да се активно бавим свирањем, певањем и писањем песама. Људи су почели да примећују моје певање и говорили ми како се види да то радим из љубави. Ако препознаш свој таленат, уложиш у њега труд, време и пре свега волиш то што радиш, појавиће се одређени резултати и напредак.

Милица Спасојевић

Певањем сам почела да се бавим још од малих ногу. Завршила сам Основну музичку у Шиду и сада већ 4 године идем у Музичку школу Мастер Бластер Студио у Београду, одсек соло певање. Поред часова певања члан сам репрезентативног школског бенда Мастербластери са

којим имам честа гостовања и концерте на разним местима у Београду и околини, као и на многим телевизијама.

Милош Шалајић

Зовем се Милош Шалајић и снимам видео снимке за "Јутјуб". То можда звучи лако, али мора да се уложи много труда, рада и времена. Снимање за јутјуб је мој

хоби, то ме испуњава. Пронашао сам се у томе зато што волим глуму, едитовање и снимање. Мој сан је да постанем познати глумац. Никада нећу одустати од свог сна зато што ће се једном пре или касније остварити.

Ана-Марија Видовић

Пратила сам неколико девојака на Instagram-у које су постављале фотографије на којима су рекламирале своју страницу. Њихови профили су на друштвеној мрежи „Updressed“. Одлучила сам да се и ја региструјем на истој. Постављајући своју фотографију, у зависности од броја прегледа, добијам одређен проценат. Да би се новац пребацио на картицу постоје одређена правила.

Божидар Бибић

Музиком сам почео да се бавим у једанаестој години када сам добио своју прву гитару. У дванаестој години сам почео да слушам метал. У четрнаестој години сам добио електричну гитару и од тада свирам само метал.

Са другарима из школе планирам да оснујем бенд, недостаје нам бубњар па ако неко жели да свира са нама, може да нам се јави. За почетак ћемо свирати обраде бендова док не смислимо своје текстове и музику, надамо се да ће нам директорка гимназије изаћи у сусрет и дати нам да одржимо свирку у школи.

Знам да свирам музику која не прија баш свачијим ушима, али саветујем све који желе да науче да свирају неки инструмент да то и ураде, јер неће знати да ли им иде или не док не пробају!

Софија Јекић

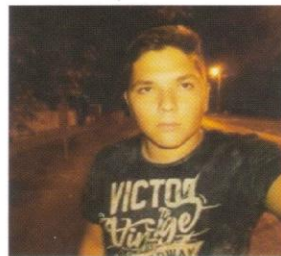
Имам стварно прелепа искуства у овом послу. До сада сам радила за доста људи у Београду, и поред тога свега обишла Париз и потписала уговор са великом агенцијом. Ту су била разна 'бјути', 'фесн', природна као и комерцијална сликања. На мене је оставило најјачи утисак сликање за радњу Feedback, где смо и пре коју недељу коначно изашли на постере по продавницама. Fashion Mood часопис ме је изненадио својим првим издањем, и мене у 'бјути' делу, где сам имала част да радим са Еном Јовић, познатом шминкерком.

Вељко Скакавац

Све је кренуло пре две године када сам открио сајт www.fiver.com. То је сајт на којем се дословно сваки ваш таленат може претворити у ситну новчаницу од 5 долара (и више). Тада сам тек кренуо у средњу школу и почео сам да се интересујем за рачунаре, али више за фотографију.

Желео сам да сређујем слике и едитујем видео за сићу јер ми је већину времена било досадно. Када сам почео није било лако, али полако и сигурно кренуо сам да се продирем кроз масу људи која је имала исти таленат као и ја. Било ми је веома интересантно и забавно на почетку, али касније је све прерасло у нешто више. Када сам кренуо да радим на том сајту, имао сам исте услове које и данас имам: 3 напредна програма за сређивање видеа и фотографија (пиратерија), лаптоп који једва подржава све те програме и интернет средње брзине. Свако ко има било какав таленат, читање, певање, писање, па чак и глумирање, може да дође на сајт fiver.com и заради својих првих 5 долара.

Марко Стојановић

Од своје 12. године се бавим продуцирањем електронске музике. Из године у годину сам напредовао да бих данас достигао више од 50.000 пратилаца из разних земаља света. Мој највећи рад до сада је био ремикс песме 'Chemicals' од легенде електронске сцене, DJ

Tiستا. Тај ремикс је послушало скоро пола милиона људи. Поред прављења сопствене музике, такође продајем инструментале и учим друге како да праве електронску музику.

